

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoP/20/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416201810
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4416201810.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú Z. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zast. Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: A. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. I., Z. XX, zast. Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Podzámska 32 a L. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. I., A. XX, o návrhu starých rodičov: V. P., nar. XX. XX. XXXX a T. P., nar. XX. XX. XXXX, obaja bytom Z. I., A. XX o úpravu styku maloletej so starými rodičmi, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 22. 05. 2017 č. k. 12P/9/2016-93 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že starí rodičia V. P., nar. XX. XX. XXXX a T. P., nar. XX. XX. XXXX sú oprávnení stretávať sa s mal. Z. P., nar. XX. XX. XXXX každý páry týždeň v sobotu v čase od 08.30 hod. do 11. 30 hod. s tým, že každý zo starých rodičov je oprávnený maloletú v určený čas prevziať v mieste bydliska matky a po ukončení styku maloletú matke v mieste bydliska odovzdať.

Matka je povinná maloletú na styk pripraviť a v uvedený čas v mieste bydliska ju ktorémukoľvek zo starých rodičov odovzdať.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie upravil styk starých rodičov V. P., nar. XX. XX. XXXX a T. P., nar. XX. XX. XXXX (ďalej len starí rodičia) s maloletou Z. P., nar. XX. XX. XXXX tak, že starí rodičia sú oprávnení sa stretávať s maloletou každý páry týždeň v sobotu v čase od 16.00 hod. do 19.00 hod., pričom, ktorýkoľvek zo starých rodičov je oprávnený maloletú v určený čas prevziať v mieste bydliska matky a po ukončení styku v určenom čase je povinný ktorýkoľvek zo starých rodičov maloletú matke v mieste bydliska odovzdať. Matke zároveň uložil povinnosť pripraviť maloleté dieťa na uvedený styk a v uvedený čas v mieste svojho bydliska ho odovzdať ktorémukoľvek zo starých rodičov. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Svoje rozhodnutie právne oprel o čl. 5, § 25 ods. 1 a 2 a § 36 ods. 1 Zákona o rodine. Dôvodil, že starí rodičia maloletej sa domáhali úpravy svojho styku s vnučkou na každý páry týždeň v sobotu od 08.00 hod. do 19.00 hod z dôvodu, že rodičia maloletej od októbra 2015 nežijú v spoločnej domácnosti, maloletú spoločne nevychovejajú, pričom matka dieťaťa napriek pôvodnému súhlasu bráni styku otca, ako aj v ich styku, s maloletou a od decembra 2015 vnučku nevideli. V priebehu konania upravili svoj návrh tak, že styk žiadali upraviť na čas dvoch až troch hodín v každom párnym týždni v sobotu bez toho, aby dieťa u nich prespalo. Vykonaným dokazovaním zistil, že naposledy boli upravené práva a povinnosti

rodičov k maloletej rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11P/237/2015-100 zo dňa 15.03.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra č. k. 8CoP/35/2016-168 zo dňa 15.03.2016 tak, že maloletá bola zverená od 01. 10. 2015 do osobnej starostlivosti matke a otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu od uvedeného dňa sumou 120 eur mesačne. Zároveň bol upravený styk otca s maloletou na každý páry týždeň v stredu od 16.00 hod. do 19.00 hod. a každý nepárny týždeň v utorok a v sobotu od 16.00 hod. do 19.00 hod. bez prítomnosti matky. Na základe návrhu otca a následnej dohody rodičov rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/118/2017-21 zo dňa 22. 05. 2017, došlo k zmene úpravy styku otca s maloletou tak, že styk otca s maloletou bol upravený počas nepárneho týždňa v utorok a piatok v čase od 16.00 hod. do 19.00 hod. a počas párneho týždňa v stredu od 16.00 hod. do 19.00 hod. Z lekárskeho správy a listín predložených matkou zistil, že matka v minulosti bola krátkodobo psychiatricky ambulantne liečená, pričom sa nejednalo u nej o prítomnosť duševného ochorenia, jej zdravotný stav sa stabilizoval a aktuálne dlhodobo nie je pacientkou evidovanou v psychiatrickej ambulantnej starostlivosti. Podľa rozkazu o uložení sankcie za priestupok Okresného úradu Nové Zámky zo dňa 18.04.2016 č. OU-NZ-OVVS-2016/005717 stará matka maloletej bola uznaná za vinnú zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zák. č. 372/1990 Zb. v znení neskorších zmien, ktorého sa dopustila tým, že dňa 11. 03. 2016 na O. námestí č. XX v Z. I. napadla matku maloletej takým spôsobom, že sa najskôr slovne pohádali, pričom na konci hádky ju udrela dlaňou do tváre, čím spáchala priestupok a bola jej uložená pokuta vo výške 20 eur. Zo správy o šetrení bytových pomerov v domácnosti starých rodičov zo dňa 17. 05. 2016 mal preukázané, že starí rodičia obývajú 3-izbový byt v ich vlastníctve, kde s nimi žije prababka dieťaťa F. W., nar. XX. XX. XXXX a teta maloletej B. E., nar. XX. XX. XXXX, domácnosť je udržiavaná na požadovanej hygienickej úrovni a na strane starých rodičov sú vytvorené vhodné bytové a sociálne podmienky na realizáciu ich styku s maloletou. Pri posudzovaní pomerov na strane maloletej vychádzal z lekárskej správy pediatričky MUDr. M. A. podľa ktorej maloletá za posledných 12 mesiacov prekonala len bežné ochorenia, absolvovala preventívnu prehliadku ako aj predoperačné vyšetrenie s tým, že dieťa bolo vyšetrené vždy v sprievode matky, ktorá liečebný režim dodržiava a z oznámenia Materskej školy A. Q., ktorú maloletá navštevuje od augusta 2016, kde dieťa prináša a odnáša vždy len matka a maloletú hodnotia ako veľmi spoločenskú, dobre motivovateľnú, s nadpriemernou slovnou zásobou a veku primeranými sociálnymi a hygienickými návykmi. Zo správy z poradensko-psychologického procesu, ktorý sa uskutočnil na ÚPSVaR Nové Zámky referáte poradensko-psychologických služieb mal preukázané, že konzultácia so starými rodičmi a matkou maloletej sa uskutočnila 10. 03. 2017, pričom vzhľadom na rozdielny postoj matky a starých rodičov nedospeli k dohode o realizácii styku starých rodičov s maloletou. S poukazom na nález Ústavného súdu ČR SR I. ÚS 153/16 zo dňa 26. 07. 2016, pri rozhodovaní o návrhu starých rodičov zhodnotil a posúdil kritériá a to: 1. existenciu pokrvného puta medzi dieťaťom a starými rodičmi, 2. mieru zachovania identity dieťaťa a jeho rodinných väzieb v prípade úpravy styku na základe návrhu, 3. schopnosť starých rodičov zabezpečiť vývoj, fyzické, emocionálne, materiálne a iné potreby dieťaťa. Uviedol, že štvrté kritérium, ktorým je želanie dieťaťa, na ktoré by bolo potrebné prihliadať, vzhľadom na vek maloletej - tri roky, nebolo možné reálne a relevantne zistiť, keďže väčšina detí až po dosiahnutí 10 rokov je schopná vyjadriť sa k svojmu budúcemu výchovnému usporiadaniu (I. ÚS ČR 2482/13). Dospel k záveru, že návrh starých rodičov je dôvodný, keďže títo ako blízke osoby dieťaťa vzhľadom na odmietavý postoj matky nevedia realizovať styk so svojou vnučkou a realizácia tohto styku je jednoznačne v najlepšom záujme dieťaťa. Konštatoval, že až do septembra 2015, dokedy rodičia dieťaťa žili spolu, stretávanie starých rodičov s maloletou bolo pravidelné, niekoľkokrát do týždňa s ňou trávili niekoľko hodín a mali vytvorený vzájomný blízky citový vzťah. V období od septembra 2015 do januára 2017, kedy sa styk otca s maloletou uskutočňoval len v prítomnosti matky v jej domácnosti, starí rodičia nemali možnosť maloletú vídať a stretávať sa s ňou. Zvýraznil, že v danom prípade sa jedná o dieťa útleho veku, ktoré dňa 09. 05. 2017 dosiahlo vek 3 rokov s tým, že navštevuje materskú školu, kde cez pracovné dni trávi čas každý deň cca do 16:00 hod. Počas víkendov dieťa vstáva ráno v čase pred 7 hodinou, cez deň spáva dve hodiny z čoho vyplýva, že jeho voľný čas, na využívaní ktorého by mali rovnako participovať obaja rodičia predstavuje za jeden týždeň cca 42 hodín (5x4 hod. cez pracovné dni + 2x11 hod. cez víkend po odpočítaní spánku cez deň) a za jeden mesiac 168 hodín, z ktorého času otec v rámci realizácie svojho styku strávi s maloletou za jeden mesiac 18 hodín /styk určený citovaným rozsudkom/, t.j. cca 10 % a matka 150 hodín t.j. cca 90 % z jej voľného času. Argumentoval, že otec tak strávi s dieťaťom neporovnateľne menej voľného času ako matka, a preto nevzhladol dôvod nútiť otca, aby sa o svoj čas, kedy má upravený styk s dieťaťom, delil aj so svojimi rodičmi t.j. navrhovateľmi, ktorí majú zákonné právo sa osobne a to aj bez prítomnosti rodičov, podieľať na formovaní a vytváraní vzájomných rodinných väzieb s dieťaťom. Tento názor nespochybňuje ani obrana matky, že ani jej rodičia netrávia pravidelne vymedzený čas s maloletou a navyiac nevidia za vhodné organizovať maloletej

každú voľnú chvíľu. Napriek tomu, že od januára 2017 počas styku otca s dieťaťom sa aj starí rodičia s maloletou stretávajú, pričom bolo preukázané, že majú vytvorené podmienky a predpoklady na realizáciu svojho styku v súlade so záujmom maloletej, rezultoval, že ich návrh je dôvodný a preto mu vyhovel.

3. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ust. § 52 s poukazom na § 111 a nasl. Civilného mimosporového poriadku a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože pre daný druh konania zákon neustanovuje iný spôsob ich náhrady.

4. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka domáhajúc sa jeho zmeny a zamietnutia návrhu starých rodičov. Dôvodila, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní uprednostnil záujem starých rodičov pred skutočným záujmom maloletej, keď v konaní bolo preukázané, že starí rodičia nemajú potrebu úpravy stretávania sa s maloletou, pretože sa s ňou pravidelne stretávajú. Zvýraznila, že stretávanie sa maloletej so starými rodičmi v čase, keď sa realizuje styk otca s maloletou, je celkom bežným a prirodzeným spôsobom stretávania sa a otec voči takémuto stretávaniu nemá žiadne výhrady, v čase jeho styku s maloletou navštevuje starých rodičov z vlastnej iniciatívy, a ani netvrdil, že by takto realizovaný styk bol na úkor jeho programu s maloletou alebo, že by mal pre maloletú pripravené iné vhodné aktivity. Vyzdvihla, že medzi ňou a starými rodičmi sú zlé vzťahy a sú to práve starí rodičia, ktorí ich narušujú tým, že ju osočujú a ponížujúco sa o nej vyjadrujú, a preto má obavu, že nevhodne budú vplývať aj na maloletú. Poukázala tiež na to, že mal. Z. dovŕšila vek len 3 rokov, je na ňu a brata, s ktorými žije v spoločnej domácnosti výrazne naviazaná a maloletej sa snaží vo voľnom čase zabezpečiť rôzne aktivity. Predniesla aj výhrady voči času, v ktorom je styk upravený a styk v sobotu v odpoľudňajších hodinách označila za nepraktický, brániaci jej realizovať s maloletou súvislý víkendový pobyt alebo iný program, čo nie je v súlade so záujmom dieťaťa. Opierajúc sa o ust. § 36 ods. 1 Zákona o rodine uzavrela, že pre úpravu styku mal. dieťaťa s inými blízkymi osobami musia byť splnené 2 podmienky a to záujem mal. dieťaťa a pomery v rodine, čo v danom prípade splnené nie je, keď záujem dieťaťa je naplnený jeho aktuálnym a pravidelným kontaktom so starými rodičmi v primeranom a potrebnom rozsahu a v rodine nie sú pomery vyžadujúce úpravu styku starých rodičov s maloletou.

5. K odvolaniu matky sa vyjadrili starí rodičia písomným podaním, v ktorom uviedli, že citlivo vnímajú režim dieťaťa a rešpektujú záujem matky o zabezpečenie víkendových aktivít. Uviedli, že dokážu sa prispôbiť vhodnejšiemu harmonogramu realizácie styku s vnučkou, pričom navrhli styk s maloletou dvakrát v mesiaci, každý párnny týždeň v stredu od 16.00 do 19.00 hod. Tvrdili, že je v ich záujme budovať si kladný vzťah s maloletou a jej matkou, akcentovali, že osočovanie matky pred dieťaťom považujú za zvrátené.

6. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu vyzdvihol disfunkčnosť komunikácie medzi matkou a starými rodičmi maloletej a navrhol upraviť styk starých rodičov s maloletou na každý prvý pondelok v mesiaci od 16.00 do 19.00 hod.

7. K vyjadreniam starých rodičov a kolízneho opatrovníka sa vyjadrila opätovne matka písomným podaním, kde zotrvala na dôvodnosti svojho odvolania a v ňom obsiahnutej argumentácii.

8. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) matka, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65 - § 67 CMP) na odvolacom pojednávaní (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že sú tu dôvody na jeho zmenu.

9. Predmetom tohto konania je návrh starých rodičov maloletej, ktorým sa domáhali úpravy svojho styku s mal. Z. P. ako ich vnučkou každý párnny týždeň v sobotu od 08.00 hod. do 19.00 hod. pričom v priebehu konania upravili svoj návrh a styk žiadali upraviť na čas dvoch až troch hodín v každom párnom týždni v sobotu bez toho, aby dieťa u nich prespalo. Návrh odôvodnili tým, že rodičia maloletej od októbra 2015 nežijú v spoločnej domácnosti, maloletú spoločne nevychovejajú, pričom matka dieťaťa napriek pôvodnému súhlasu bráni im stykať sa s maloletou a od decembra 2015 vnučku nevideli.

10. Podľa § 25 odsek 5 veta prvá zák. č. 36/2005 Z. z. Zákon o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.

11. Podľa § 116 Občianskeho zákonníka, blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu.

12. V § 25 ods. 5 Zákona o rodine zákonodarca v súlade s čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa zakotvil možnosť úpravy styku dieťaťa aj s blízkymi osobami. Blízkou osobou podľa § 116 OZ je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu. Keďže § 25 ods. 5 druhá veta odkazuje na primerané použitie odsekov 1 až 4, styk dieťaťa s týmito blízkymi osobami môže byť aj predmetom dohody podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine. Súčasne moderná právna úprava, ktorá plne rešpektuje záujem dieťaťa ako prvoradé hľadisko, akceptuje, že dieťa môže mať ku svojim starým rodičom alebo iným príbuzným silné citové väzby, tieto osoby mohli pomáhať pri jeho výchove už od malička a dieťa je na nich citovo naviazané a prerušenie stykov s nimi by mohlo narušiť stabilitu výchovného prostredia, jeho duševný a citový rozvoj a pod. Súd však musí prihliadať aj na vek, zdravotný stav a pod. týchto príbuzných. Zároveň musí vziať do úvahy okrem záujmu dieťaťa aj to, že podľa § 30 ods. 1 Zákona o rodine majú rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa rodičia, ktorí majú právo vychovávať deti v zhode s vlastným náboženským a filozofickým presvedčením. Súd musí so zreteľom na vek a rozumovú vyspelosť dieťaťa uvážiť aj jeho názor podľa § 43 Zákona o rodine. Záujem dieťaťa však nie je pri úprave styku s blízkymi osobami jediným kritériom. Druhým podstatným kritériom je to, že tento styk vyžadujú pomery v rodine, ktoré bude žiaduce zisťovať aj v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí.

13. Pojem záujem dieťaťa treba chápať čo najextenzívnejšie. V záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, ako aj v iných právnych predpisoch.

14. Pri rozhodovaní o úprave styku starých rodičov s maloletým dieťaťom sa súd musí spravovať neopomenuteľnými kritériami, ktorými sú, okrem veku dieťaťa, aj jeho zdravotný stav, citový vzťah k starým rodičom, aj vzťah dieťaťa k prostrediu, v ktorom títo starí rodičia žijú. Súd musí vziať do úvahy školské a mimoškolské aktivity, záujmy a krúžky dieťaťa, aby úprava styku negatívne nezasahovala do týchto povinností, ako aj záujmov. V súlade s čl. 31 Dohovoru o právach dieťaťa treba vziať do úvahy právo dieťaťa na odpočinok a voľný čas, na účasť na hre a oddychovej činnosti zodpovedajúcej jeho veku, ako aj na slobodnú účasť na kultúrnom živote a umeleckej činnosti. Ako už bolo spomenuté, súd musí vždy skúmať, či takáto úprava styku bude v záujme dieťaťa a či si to budú vyžadovať pomery v rodine, teda, či by nedošlo k citovému strádaniu, či by rozvoj dieťaťa bol úplný najmä po stránke citovej, rozumovej a mravnej, pokiaľ by dieťaťu nebolo umožnené stretávať sa s týmito osobami.

15. Posudzujúc prejednávajúcu vec vo svetle zhora uvedených záverov odvolací konštatuje, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu starých rodičov na ich úpravu styku s maloletou Z. starostlivo orientoval svoje dokazovanie na zistenie rozhodných skutočností potrebných pre posúdenie dôvodnosti návrhu starých rodičov a spoľahlivé zistenie okolností podstatných pre určenie potreby úpravy tohto styku a jeho rozsahu. V tomto smere na základe súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu a po jeho doplnení výsluchom účastníkov konania na odvolacom pojednávaní i odvolací súd v zhode s prvoinštančným súdom dospel k záveru o potrebe úpravy styku starých rodičov s maloletou z totožných dôvodov predkladaných súdom prvej inštancie v preskúmanom rozhodnutí. Tieto si ako svoje vlastné osvojil, preto ich duplicitne opakovať nebude a na ne len v ďalšom poukazuje. V tejto súvislosti len zvýrazňuje, že v konaní bolo preukázané, že styk starých rodičov s maloletou je v súlade s najlepším záujmom dieťaťa a zároveň si to vyžadujú pomery v rodine. Je tomu tak za situácie, keď starí rodičia až do rozpadu spoločnej domácnosti rodičov boli s mal. Z. v pravidelnom kontakte, vytvoril sa medzi nimi kladný citový vzťah pretrvávajúci doposiaľ, ktorú skutočnosť nespochybňovala ani matka, pričom zamedzením tohto styku zo strany matky pre vzájomné zlé vzťahy so starými rodičmi a absenciu ich akejkoľvek komunikácie, nesporne dochádza k ochudobneniu dieťaťa, kedy jeho citový a sociálny vývoj nemôže byť prirodzene sytený i láskou zo strany starých rodičov otca. Zvlášť pokiaľ citové väzby medzi maloletou a starými rodičmi už boli vybudované, dieťa bolo zvyknuté na starých rodičov a viackrát do týždňa sa opakujúci spoločne strávený čas a matka v konaní ani netvrdila žiadne negatívum zo strany starých rodičov voči dieťaťu. Za toto totiž nemožno považovať matkou tvrdenú obavu, že starí rodičia

budú na maloletú nevhodne vplývať a na jej adresu sa nebudú kladne vyjadrovať, čo bez predloženia dôkazov o tom je len v rovine hypotetickej. Niet tak rozumnej pochybnosti, že úpravou styku starých rodičov s mal. Z. bude zabezpečený úplný a celistvý rozvoj dieťaťa najmä po stránke citovej, rozumovej i mravnej, keď zároveň bolo preukázané, že starí rodičia majú vytvorené všetky podmienky a predpoklady pre plnohodnotnú realizáciu styku v súlade so záujmom maloletej. K námietkam matky v jej odvolaní, že v konaní nebola preukázaná potreba stretávania sa starých rodičov s maloletou, pretože majú styk s ňou zabezpečený v čase, keď sa s maloletou stýka otec, odvolací súd akcentuje, že styk otca s maloletou je aktuálne upravený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/118/2017-21 zo dňa 22. 05. 2017 tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný týždeň v stredu od 16.00 hod. do 19.00 hod. a každý nepárny týždeň v utorok a piatok od 16.00 hod. do 19.00 hod. Označeným rozhodnutím bol tak určený na základe dohody rodičov rozsah styku otca s maloletou, ktorý je vyhradený na realizáciu styku výlučne otcovi a ktorý má v tejto dobe vytvorený priestor pre vlastné aktivity s dieťaťom a zorganizovanie zmysluplného programu na ďalšie upevňovanie a prehĺbovanie ich vzájomného vzťahu najmä, keď otec už žije a býva spolu so svojou súčasnou partnerkou mimo bydliska starých rodičov. Preto nie je možné prisvedčiť argumentácii matky a stykom starých rodičov s maloletou obmedziť už určený rozsahu styku otca a to ani v prípade, keby otec v rámci svojho styku s maloletou trávil určitý čas zároveň so starými rodičmi. Navyše v konaní neboli preukázané tvrdenia matky o tom, že otec v čase svojho styku s maloletou tento realizuje výhradne u starých rodičov a starí rodičia svojim postojom v konaní prezentovali svoj vrelý vzťah k dieťaťu, úprimnú túžbu stretávať sa s maloletou a podriať tomu svoj životný rytmus s cieľom prispôsobenia sa harmonogramu maloletej, ako i snahu o zlepšenie vzťahov s matkou maloletej a rešpektovanie jej osoby. I podľa názoru odvolacieho súdu boli tak v danom prípade splnené podmienky pre aplikáciu § 25 ods. 5 Zákona o rodine.

16. Rešpektujúc kritéria rozhodné pre úpravu styku popísané už v bode 14. tohto rozhodnutia odvolací súd totožne so súdom prvej inštancie najoptimálnejší deň styku starých rodičov s maloletou vzhliadol v sobotu každý párný týždeň. Mal pritom na zreteli rozhodnutím súdu vymedzený čas styku otca s maloletou a najmä vek maloletej a jej týždenný rozvrh, počas ktorého maloletá v pracovné dni navštevuje do takmer 16.00 hod. škôlku, v pondelok má krúžok folklórnych tancov a podľa vyjadrenia matky bude chodiť i na plávanie a angličtinu. Na rozdiel od prvoinštančného súdu však za vhodný čas styku považoval dobu od 08.30 hod. do 11.30 hod., v ktorej podľa vyjadrenia matky Z. trávi čas hraním alebo nakupovaním s ňou. Takto vymedzený čas rešpektuje i zaužívaný sobotňajší rytmus dieťaťa, ktoré vstáva ráno o 06.30 hod. a obeduje o 11.45 hod., takže naďalej zostane v plnom rozsahu zachovaný a okrem toho matke tak zostane aj v párne týždne ucelenejší víkend na realizáciu aktivity s maloletou a poskytuje jej aj priestor na prípadný dlhší pobyt mimo bydliska.

17. Záverom odvolací súd dodáva, že sa pripája k apelu prvoinštančného súdu smerovanému k potrebe vzájomnej kooperácii matky a starých rodičov a nutnosti oboch strán rešpektovať sa navzájom a nevlývať na dieťa negatívnymi emóciami. Je totiž žiaduce uprednostniť ozajstný záujem dieťaťa nad vlastnými záujmami a vzájomnou averziou a pokúsiť sa v otázkach súvisiacich s výchovou maloletej dospieť k modelu, v ktorom bude prvoradý ďalší pozitívny rozvoj osobnosti dieťaťa, ktorý možno dosiahnuť za zdravého a harmonického fungovania rodiny, ktorá zároveň bude rešpektovať práva ako rodičov, tak i starých rodičov.

18. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia, keď neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

19. O náhrade trov celého konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 52 CMP, tak, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie

znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP). Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie podľa § 379 ods. 1 a 2 CMP, môže mu súd uložiť pokutu do 1.000 eur (§ 382 ods. 1 CMP) a to opakovane za každé porušenie povinností vyplývajúcej z rozhodnutia (§ 382 ods. 1 CMP).

Ak výzva súdu na dobrovoľné splnenie povinnosti zostane bezvýsledná, a ak to povaha veci pripúšťa, súd môže rozhodnúť o tom, že príslušný štátny orgán zastaví výplatu rodičovského príspevku povinnému podľa osobitného predpisu a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa povinnému podľa osobitného predpisu (§ 383 ods. 1 CMP).

Ak úkony a opatrenia súdu smerujúce k dobrovoľnému splneniu povinnosti zostali bezvýsledné, súd výkon rozhodnutia uskutoční (§ 384 ods. 1 CMP).

Exekúciu možno vykonať len podľa zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na vykonanie exekúcie je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať

- a/ zrážkami zo mzdy a z iných príjmov
- b/ prikázaním pohľadávky
- c/ predajom hnutelných vecí
- d/ predajom cenných papierov
- e/ predajom nehnuteľnosti
- f/ predajom podniku
- g/ príkazom na zdržanie vodičského preukazu